

[Weikop.]

befolkningen bringer det offer at opspare det beløb, som den belastes med i afgifter på tekstilvarer. Sådan lød det, da omsætningsafgiften blev vedtaget af socialdemokraterne, det radikale venstre og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — og hvad er så sandheden herom? Det er den, at sparebeviserne og de kontante ydelser vil belaste statskassen med 682 mill. kr., d. v. s. 200 mill. kr. mere, end der indgår i afgifter.

Og hvem er det så, der kommer til at betale det hele til sin tid? Ja, der er kun eet sted at hente dem, og det er hos skatteyderne, og så kommer skatteyderne oven i købet til at betale siger og skriver 14 mill. kr. for at få administreret de sparebeviser, som de faktisk selv kommer til at betale. Folk sender vistnok, når man oplyser herom, de almindelige sparekasser en venlig tanke; dér får man da renter uden at betale derfor. Det er vist på høje tid, vi begynder at kvæle denne afgift, og under alle omstændigheder er det på tide at gøre folk opmærksomme på sandheden i dette sammenspil mellem opsparing og afgifter. Man kan efter min mening ikke være bekendt at fortsætte på denne måde; jeg mener ikke, at man kan, som det er sagt fra anden side, lægge tolden ovenpå den byrde, som befolkningen må bære gennem omsætningsafgiften på tekstilvarer.

Man kan heller ikke forlange, at de handlende, der udreder afgifterne på deres lagerbeholdninger og dermed indirekte hver eneste dag indbetaler store summer til statskassen, fremdeles skal gå i usikkerhed om, hvorvidt de ved lovens udløb får pengene tilbage, eller om de ligefrem vil blive udsat for, at staten konfiskerer de midler, de har udlagt i afgifter. Ved lovens udløb har de handlende efter min mening ikke skygge af chance for at indkassere pengene hos forbrugerne.

Toldlovsforslaget er ganske ude af stand til at fremme produktionen i den kommende tid. De medlemmer, der har siddet i udvalget om omsætningsafgifterne, har hørt, hvordan beklædningsindustrien er ude for store vanskeligheder allerede nu, fordi usikkerheden med hensyn til omsætningsafgiften fører til en så lille ordretilgang af efterårsvarer, at produktionen ikke kan tilrettelægges rationelt, med den virkning, at

beklædningsindustrien foretager så beskedne indkøb hos klædefabrikkerne, at også de vil komme i vanskeligheder.

Hvad hjælper en øget told, når omsætningsafgiften bremser produktionen? Selv de varmeste tilhængere af told og de voldsomste modstandere af told må forstå, at her ligger et problem, der må løses. For de skarpeste modstandere af told og omsætningsafgifter må det være en let sag at medvirke til en løsning, og de varmeste tilhængere af told må forstå, at deres toldforslag ikke er en rød øre værd, medmindre de nu tager stilling til omsætningsafgifternes afvikling. Det er mig helt ubegribeligt, at folk, der ønsker at koordinere tingene, ikke klart ser, at her er et område, hvor der må koordineres, at disse to ting, toldbyrde og afgiftsbyrde på tekstilvarer, har med hinanden at gøre. Det er da allenfals den samme vare, det går ud over, og for forbrugerne er det vist ret ligegyldigt, om varerne bliver dyrere på grund af told eller på grund af omsætningsafgift.

Jeg tror, man skal være meget forsigtig med fra dette høje tings side at undervurdere forbrugernes dømmekraft. Hvad tror man en jævn forbruger vil sige? Jeg tror, at forbrugeren vil sige: sætte told for og sætte afgift bag, det bliver eet fedt — for det er jo os, der betaler det! For mig er sammenhængen mellem told og afgift indlysende, og det er for mig indlysende, at man ikke kan lægge forhøjet told og afgift på tekstilvarer.

En eventuel toldforhøjelse må anvendes til nedsættelse af omsætningsafgifterne. Man kan efter min mening slet ikke tænke på at anvende toldforhøjelser til nedsættelser på andre områder. Forbrugerne skal ikke betale endnu mere for tøj, og endelig er det da og må det være tekstilarbejderne og tekstilindustrien, man vil hjælpe, og det kan man ikke gøre ved yderligere prisforhøjelser eller ved at anvende et toldprovenu til nedsættelse på andre områder.

Både venstre og det radikale venstre vil bekæmpe prisforhøjelser, og det vil mit parti altså også, det viser vort dagsordensforslag. Der bør derfor efter min mening opnås enighed nu om omsætningsafgifternes afvikling, det er vejen til prisnedsættelse, og endelig er der vel, når det kommer til stykket, ingen, der kan have noget imod